

- Uvod • Simptomi • Liječenje

Uvod

Anksioznost (tjeskoba) uslijed odvajanja (separacije) očituje se izrazitom tjeskobom (nemirom) kada se dijete nalazi daleko od kuće ili kada je odvojeno od bliskih osoba.

Određeni stepen anksioznosti smatra se normalnim i pojavljuje se gotovo u sve djece, pogotovo u dojenčadi. Anksioznost uslijed odvajanja je stanje prekomjernog nemira, jače izraženog negoli se očekuje za određenu dob djeteta. Najčešće je uzrok određeni životni stres, npr. smrt bližnjih, prijatelja, kućnih ljubimaca ili preseljenje.

Simptomi

Anksioznost uslijed odvajanja traje najmanje mjesec dana, dovodi do velikog stresa i onemogućava normalnog funkcioniranje. Trajanje bolesti utječe na njezinu težinu. Djeca sa ovom bolešću doživljavaju veliki nemir kada su odvojena od kuće i bliskih osoba. Obično žele znati gdje se nalaze njihovi bliski i preopterećeni su da će im se dogoditi nekakva tragedija. Ne vole putovati sami i mogu odbiti ići u školu, kamp ili da posjete i prespavaju kod prijatelja. Neka djecu ne mogu ostati sama u sobi i stalno prate roditelje po kući.

Učestali su problemi sa spavanjem. Dijete sa anksioznošću uslijed odvajanja može tražiti da neko ostane u sobi dok ne zaspi. Noćne more mogu očitovati djetetov strah, kao npr. uništenje kuće pri požaru ili neke slične katastrofe.

Liječenje

Budući da dijete sa ovom bolešću izbjegava školu, prvi cilj liječenja je da se djetetu omogući povratak u školu. Terapija potpore, pogotovo kada su uključeni roditelji i učitelji često je dovoljna za tu svrhu. U težim slučajevima anksiolitici i antidepresivni lijekovi mogu biti djelotvorni. Manji broj djece razvije teške simptome koji zahtijevaju hospitalizaciju.